

v redu in da bodo za vse nas poskrbeli, da bomo zdravi.

Pomirjena in vznemirjena odpirava darove domačih. Vesela sva vsega, se najbolj pa pisem otrok, risbic rnuhov, najnovejših fotografij pravnih, odtise njihovih risbic in lepih izdelja, ki mama jih pošilja.

Ob gledanju poročil pa se vse bolj uvedava, da sva tu, v najinem domu, s prijateljem in pozitivnim osebjem, kljub sva strogimi ukrepi, varna.

In kaj lahko v tej situaciji storiva miolva? Sklenila sva, da bova ob (u) vseh ukrepih optimistična počakala, da se vrata najinega doma odprejo in da bo vse tako, kot je prej bilo.

Misel

Upanje je nekaj mehkega,
ki se spusti na dušo,
zapoje melodijo brez besed
in nikoli ne obmolkne

in najslajše zveni ob nevihti

(Emily Dickinson)